

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου «Για την κατάργηση της υπ' αριθ. 6/28-2-2012 Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου και για την επανασύσταση του «Οργανισμού Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ)» και του «Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ)»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με την υπ' αριθ. 6/28.2.2012 Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου (Α' 38/28.2.2012) για τη «Ρύθμιση θεμάτων προς εφαρμογή της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 4046/2012» και στα πλαίσια της υλοποίησης του 2ου μνημονίου επήλθαν εξαιρετικά δυσμενείς ανατροπές στο ήδη απορρυθμισμένο εργατικό δίκαιο της χώρας μας. Οι επιπτώσεις της εν λόγω ΠΥΣ στο επίπεδο των αποδοχών, αλλά και στα συλλογικά εργατικά δικαιώματα ήταν καταστροφικές και επιδείνωσαν δραματικά την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει ο κόσμος της μισθωτής εργασίας κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών.

Ειδικότερα η νέα απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων είχε το εξής περιεχόμενο:

Πρώτον, μειώθηκε ο κατώτερος μισθός κατά 22% και κατά 32% για τους νέους μέχρι 25 ετών μέχρι το τέλος του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής, ενώ η εξέλιξη αυτή είχε ως αποτέλεσμα να συμπαρασύρει ανάλογα και τα επιδόματα ανεργίας, ασθενείας, μητρότητας, τις συντάξεις αποδοχών και τις αποζημιώσεις για υπερωριακή απασχόληση.

Δεύτερον, επήλθαν σημαντικές τροποποιήσεις στο ν. 1876/1990 «περί συλλογικών διαπραγματεύσεων», που κατ' ουσία ακύρωσαν τις προβλεπόμενες από το Σύνταγμα, τις Διεθνείς Συμβάσεις κ.λπ., διατάξεις περί συλλογικών διαπραγματεύσεων. Οι τροποποιήσεις αυτές αφορούν: α) τη μείωση της διάρκειας και τη συρρίκνωση του περιεχομένου της ισχύος της μετενέργειας των συλλογικών συμβάσεων, β) την αναστολή -μέχρις ότου η ανεργία στη χώρα διαμορφωθεί σε επίπεδα κάτω του 10%- της ισχύος διατάξεων στα πλαίσια συλλογικών συμφωνιών με τις οποίες προβλέπονται αυξήσεις στις αποδοχές ή υπηρεσιακές ωριμάνσεις με μόνη προϋπόθεση την πάροδο συγκεκριμένου χρόνου εργασίας (επίδομα πολυετίας, χρόνου εργασίας, τριετίας-πενταετίας κ.ο.κ.).

Τρίτον, απορρυθμίστηκε περαιτέρω το θεσμικό πλαίσιο που σύμφωνα με τον ν. 1876/1990 αφορά τον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας. Συγκεκριμένα καταργήθηκε το δικαίωμα μονομερούς προσφυγής τη διαιτησία, ενώ επήλθαν σημαντικοί περιορισμοί στις εξουσίες του διαιτητή σε ό,τι αφορά τη ρύθμιση της συλλογικής εργατικής διαφοράς.

Τέταρτον, άλλαξε το καθεστώς λύσης συμβάσεων εργασίας σε ΔΕΚΟ και Τράπεζες και καταργήθηκε σε αυτές τις επιχειρήσεις η σταθερότητα και η ασφάλεια της εργασίας.

Από την εφαρμογή της συγκεκριμένης ΠΥΣ το εναπομείναν θεσμικό σύστημα διατίμησης των εργατικών αμοιβών κατέρρευσε, με αποτέλεσμα η αγορά εργασίας να οδηγείται ραγδαία σε συνθήκες «εργασιακής ζούγκλας».

Ενόψει της αδήριτης ανάγκης κοινωνικής προστασίας των μισθωτών και άλλων λαϊκών στρωμάτων και αποτροπής της πλήρους φτωχοποίησής τους, λόγω της παρατεταμένης ύφεσης στην οικονομία που επιφέρουν οι κυ-

βερνητικές μνημονιακές πολιτικές και απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, απαιτείται η άμεση λήψη μέτρων αποκατάστασης των κατώτερων εγγυημένων μισθών και ημερομισθίων, καθώς και των συλλογικών θεσμών του εργατικού δικαίου.

Με το προτεινόμενο άρθρο 1 της παρούσης πρότασης νόμου, καταργούνται οι διατάξεις της ΠΥΣ 6/28.2.2012, οι οποίες, επιπλέον, όσο παραμένουν σε ισχύ αναμένεται να προκαλέσουν ανεπανόρθωτες βλάβες σε όλο το σύστημα των συλλογικών διαπραγματεύσεων και να οδηγήσουν σε μαζική φτώχεια και οικονομική εξαθλίωση μεγάλα στρώματα των εργαζομένων.

Ασφαλώς, η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία δεν αποτελεί παρά μια πρώτη, κατεπείγουσας σπουδαιότητας, διορθωτική παρέμβαση στις αντεργατικές ανατροπές στο συλλογικό εργατικό δίκαιο της χώρας μας.

Είναι απαραίτητο να επιδιωχθεί στα πλαίσια μιας ολοκληρωμένης πρότασης νόμου η επανόρθωση όλων των απορρυθμίσεων που υπέστησαν οι συλλογικές ελευθερίες και τα απορρέοντα εργατικά δικαιώματα, καθώς επίσης και η βαθμιαία ανατροπή όλων των αποτελεσμάτων που επήλθαν δυνάμει ενεργειών που στηρίχθηκαν στις ρυθμίσεις της υπό κατάργησης ΠΥΣ 6/28.2.2012.

Αντικείμενο νέας πρότασης νόμου που θα καταθέσουμε σε συνέχεια της παρούσας για τις συλλογικές εργασιακές σχέσεις θα αποτελέσουν μεταξύ άλλων:

α) η επαναφορά του δικαιώματος μονομερούς προσφυγής των συνδικάτων στη διαιτησία,

β) η επαναφορά των καταργούμενων αρμοδιοτήτων του ΟΜΕΔ και η απόδοση πλήρους ρυθμιστικής εξουσίας στο διαιτητή για όλα τα ζητήματα που ρυθμίζονται με συλλογική σύμβαση εργασίας,

γ) η επαναφορά της επεκτασιμότητας των κλαδικών και ομοιοεπαγγελματικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας,

δ) η επαναφορά της αρχής της ευνοϊκότερης ρύθμισης σε περίπτωση συρροής συλλογικών συμβάσεων εργασίας διαφόρων επιπέδων, όπως προβλεπόταν από το άρθρο 10 του ν. 1876/1990.

Με το προτεινόμενο άρθρο 2 της παρούσας πρότασης νόμου επανασυστήνονται οι καταργούμενοι με την παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 4046/2012 Οργανισμοί Εργατικής Εστίας και Κατοικίας.

Το Μνημόνιο 2 (ν. 4046/2012, Α' 28/14.2.2012) στη σελ. 713 του οικείου ΦΕΚ αναφέρει ότι «...Θεσπίζουμε νομοθεσία για τη μείωση των εισφορών Κοινωνικής Ασφάλισης για τους εργοδότες στο ΙΚΑ κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες και θα λάβουμε μέτρα για να διασφαλίσουμε ότι η μείωση αυτή δεν θα έχει δημοσιονομική επίπτωση. ... Πρώτον, ως προαπαιτούμενη δράση, θα υιοθετήσουμε νομοθεσία να κλείσουμε μικρά Ταμεία ειδικού σκοπού που ασχολούνται με κοινωνικές δαπάνες με μικρή προτεραιότητα (ΟΕΚ, ΟΕΕ) με μία μεταβατική περίοδο που δεν θα ξεπερνά τους 6 μήνες. ...». Ακολούθως εκδόθηκε η ΠΥΣ 7/28.2.2012 που υλοποίησε αυτή τη νομοθετική επιταγή με μεταβατική περίοδο έξι (6) μηνών.

Αντίθετα με την -πρωτοφανούς κυνικότητας και αναληψίας- αιτιολογία του Μνημονίου ότι «οι κοινωνικές δαπάνες που εξυπηρετούσαν οι δύο οργανισμοί είναι μικρής προτεραιότητας», θεωρούμε ότι οι ανάγκες της εργατικής τάξης για στέγαση, επιδότηση στεγαστικών δανείων και ενοικίου, κοινωνικού τουρισμού και διακοπών, πολιτισμού και ψυχαγωγίας είναι πρωταρχικές και κατε-

πείγουσες, ιδιαίτερα υπό τις παρούσες συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης.

Οι δραστηριότητες των δύο Οργανισμών στους παραπάνω τομείς κοινωνικής πολιτικής προς τους εργαζόμενους και τα αδύναμα κοινωνικά στρώματα πρέπει να αποκατασταθούν, μάλιστα δε, παρίσταται κατεπείγουσα ανάγκη επέκτασής τους.

Με υπουργικές αποφάσεις θα πρέπει να προωθηθούν, μετά από διάλογο με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων των δύο οργανισμών, μέτρα για τον εκσυγχρονισμό, ανασυγκρότηση, αναβάθμιση των ΟΕΚ και ΟΕΕ, ώστε να ανταποκρίνονται στις νέες αυξημένες ανάγκες των εργαζομένων.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους υποβάλλουμε την παρακάτω πρόταση νόμου.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Για την κατάργηση της υπ' αριθ. 6/28.2.2012 Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου και για την επανασύσταση του «Οργανισμού Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ)» και του «Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ)»

Άρθρο 1

Κατάργηση της υπ' αριθ. 6/28.2.2012 Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου

Η υπ' αριθ. 6/28.2.2012 Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου (Α' 38/28.2.2012) για τη «Ρύθμιση θεμάτων προς εφαρμογή της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 4046/2012» καταργείται από τότε που άρχισε να ισχύει.

Άρθρο 2

Επανασύσταση του «Οργανισμού Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ)» και του «Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ)»

1. Τα Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Οργανισμός Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ)» και «Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ)», τα οποία καταργήθηκαν δυνάμει της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 4046/2012 επανασυστήνονται από τότε καταργήθηκαν.

2. Η κυριότητα και κάθε άλλο δικαίωμα επί του συνόλου της κινητής και ακίνητης περιουσίας των φορέων της παραγράφου 1 επανέρχονται αυτοδικαίως σε αυτούς. Στους ίδιους επιστρέφονται και τυχόν έσοδα από την εκμετάλλευση ή εκποίηση της μεταβιβασθείσας περιουσίας τα οποία συγκέντρωσε ο ΟΑΕΔ στον Ειδικό Λογαριασμό που συστάθηκε με την ΠΥΣ 7 της 28.2.2012 (Α' 39 29.2.2012).

3. Το πάσης φύσεως προσωπικό των φορέων αυτών που είχε μεταφερθεί στον ΟΑΕΔ μεταφέρεται με την αρχική σχέση εργασίας στον φορέα προέλευσής του, με διαπιστωτική πράξη του ΔΣ του οικείου φορέα. Το χρονικό διάστημα που διανύθηκε στον ΟΑΕΔ και αυτό που τυχόν μεσολαβεί έως τη δημοσίευση της πράξης μεταφοράς και ανάληψης υπηρεσίας του πάσης φύσεως προσωπικού της προηγούμενης παραγράφου θεωρείται για κάθε συνέπεια ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας του και οι αντίστοιχες αποδοχές του για το διάστημα αυτό καταβάλλονται από την υπηρεσία υποδοχής.

4. Λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου ρυθμίζονται με απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Προστασίας και Εσωτερικών.

Αθήνα, 10 Ιουλίου 2012

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Αλέξης Τσίπρας
Ειρήνη Αγαθοπούλου
Νάσος Αθανασίου
Απόστολος Αλεξόπουλος
Ιωάννης Αμμανατίδης
Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου
Ευάγγελος Αποστόλου
Νάντια Βαλαβάνη
Ευγενία Βαμβακά
Γιώργος Βαρεμένος
Νικόλαος Βούτσης
Ιωάννα Γαϊτάνη
Δημήτριος Γάκης
Δημήτριος Γελαλής
Αθανάσιος Γερμανίδης
Όλγα Γεροβασίλη
Ευσταθία Γεωργοπούλου-Σαλτάρη
Μανώλης Γλέζος
Κωνσταντίνος Δερμιτζάκης
Μαρία Διακάκη
Ευάγγελος Διαμαντόπουλος
Ηρώ Διώτη
Ρένα Δούρου
Ιωάννης Δραγασάκης
Θοδωρής Δρίτσας
Παναγιώτα Δριτσέλη
Κωνσταντίνος Ζαχαριάς
Ιωάννης Ζερδελής
Αφροδίτη Θεοπεφτάτου
Αικατερίνη Ιγγλέζη
Αγνή Καλογερή
Μαρία Κανελοπούλου
Χρήστος Καραγιαννίδης
Αϊχάν Καραγιουσούφ
Βασιλική Κατριβάνου
Χαρούλα Καφαντάρη
Δημήτριος Κοδέλας
Σταύρος Κοντονής
Αναστάσιος Κουράκης
Παναγιώτης Κουρουμπλής
Μιχαήλ Κριτσωτάκης
Βασίλειος Κυριακάκης
Ζωή Κωνσταντοπούλου
Παναγιώτης Λαφαζάνης
Χρήστος Μαντάς
Αλέξανδρος Μεικόπουλος
Αλέξιος Μητρόπουλος
Νικόλαος Μιχαλάκης
Κωνσταντίνος Μπάρκας
Μαρία Μπόλαρη
Ανδρέας Ξανθός
Ευγενία Ουζουνίδου
Ευστάθιος Παναγούλης

Γεώργιος Πάντζας
Δημήτριος Παπαδημούλης
Αθανάσιος Πετράκος
Σοφία Σακοράφα
Στέφανος Σαμοΐλης
Γιώργος Σταθάκης
Ιωάννης Σταθάς
Αφροδίτη Σταμπουλή
Δημήτριος Στρατούλης
Νικόλαος Συρμαλένιος
Πέτρος Τατσόπουλος
Μαρία Τριανταφύλλου
Ευκλείδης Τσακαλώτος
Δημήτριος Τσουκαλάς
Θεανώ Φωτίου
Δέσποινα Χαραλαμπίδου
Βασίλειος Χατζηλάμπρου
Ζεϊμπέκ Χουσεϊν